

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ПЕРЕД З'ІЗДАМИ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

До з'їздів українських робітничо-фармерських масових організацій залишилося вже три тижні — час на вибирання делегатів, на спілкий приготування, на дискутування тез та ухвалення резолюцій навіть дещо закороткий.

Як іде справа з підготовкою до з'їздів — ми не знаємо. Тимбільшою таємницею для нас є те, що тепер літо й чи спека не розм'якшила класового чуття нашого членства. Бо зима має в Канаді ті свої права, що вона більше заставляє членство наших організацій до організаційної праці, як літо, хоч в літ, через зменшення діяльності драматичних гуртків та різних комітетів можна значно краще зосередити свою увагу на передз'їздових приготуваннях.

Та як би там не було, то нашим бажанням є, щоб усі відділи наших організацій ввійшли широко до дискутування начерку передз'їздових тез ЦВК ТУРФДім, як важливого документу, що зясовує теперішній стан кризи капіталізму, на його тлі розгорнулася велика економічна криза, зясовує стан класової боротьби, безробіття, революціонування трудящих мас, поліційний терор і, нарешті зясовує теперішнє становище наших організацій в цій боротьбі й дає начерк лінії на майбутнє.

Це є найважливіше в начеркові тез ЦВК ТУРФДім. Бо від правильного чи неправильного становища наших організацій в цьому періоді економічної кризи, класових боїв, поліційного терору залежить увесь план дальшої їхньої діяльності в усіх їхніх розгалуженнях.

Становище по класовій лінії, становище — що класова боротьба канадського пролетаріату повинна все бути центром уваги, центром активності — означатиме, що вся робота ТУРФДім, його секцій, зі всіми розгалуженнями йтиме тільки по тій лінії. Почавши від організаційно-освітніх комітетів і скінчивши на місцевих комітетах — орієнтація йтиме тільки по лінії класової боротьби.

Мітинги, лекції, освітні курси тоді будуть відбуватись тільки під кутом зору класових боїв пролетаріату, маючи на меті збільшення рядів передової армії класових борців, озброювання їх знанням, класовим освідлюванням, активування їхньої праці як в самій організації, так і поза нею.

Діяльність драматичних і співацьких гуртків, оркестр, цілої роботи, що ми її називаємо культурно-містецькою, як драма, пісня, музика, спорт — також буде спрямована по тій лінії, буде проведена боротьба із непролетарськими, часто-густо шкідливими пролетаріату своїм змістом драмами, піснями, музикою і т. ін.

Буде звернено організації обличчям до фабрики, туди, де робітники працюють, де їм зривають платню, погіршують умовини праці, де їх викидають з роботи, туди, де розбивають демонстрації безробітних, де засуджують робітників, депортують робітників чужинецького уродження.

В начеркові тез ЦВК ТУРФДім якраз накреслено ту лінію звороту діяльності наших масових організацій й затвердження начерку цих тез членством після широкої дискусії, роз'ясненн, та есентуальних доповнень тільки підтвердить їх правильність і потребу основного виправлення роботи наших організацій.

Сегорічні з'їзди наших організацій радитимуть над цими питаннями цілих 10 днів, якщо не більше, не виключаючи й неділя. Про це говорять програми з'їздів, про це говоритимуть і доповіді по ним. Та одне є пропущене в програмі з'їздів — це звіт української робітничо-фармерської делегації до Радянського Союзу.

Це зроблено тому, щоб виділити справу звіту делегації окремо, як велику саму по собі подію. Бо українська робітничо-фармерська делегація не була ні чисто турфдівською, ні ерацетська, хоч ці організації були її ініціаторами. Тому делегація дасть свій звіт публічно й для членства й для нечленства — дасть вона його всередині самих з'їздів, в неділю, 19 липня.

В неділю 19 липня в годині 9.30 рано делегація дасть доповідь для делегатів і делегаток усіх організацій, для гостей, братніх делегатів та для усього членства чи то місцевого, чи позамісцевого, що приїде на з'їзди, а того самого дня в годині 2.30 по полудні делегація дасть публічний звіт із своєї подорожі по СРСР.

Ці дні якраз будуть кульмінаційною точкою з'їздів наших організацій. Тому ми пригадаємо ще раз усім відділам наших організацій, усім членству, провести добру підготовку до з'їздів, щоб взяти у них не тільки численну участь, але й активну участь. Сегорічні з'їзди наших організацій повинні одностайно могутнім фронтом познати поворот усієї праці наших організацій на шлях класової боротьби.

Не дивлячись на тяжкі часи, то саме тому, що часи тепер такі виняткові, треба щоб з'їзди відбулися повнокровні, щоб організації були добре зарепрезентовані як чисельно, так і інтелектуально, а надто, щоб прибуло на них найбільше робітників з різних галузів індустрії та незможних фармерів. На з'їздах наших організацій цього року будуть обговорюватись усі найважливіші справи, що близько дотичать робітників і фармерів, справи не тільки організаційно-освітні, але справи боротьби за кусок хліба.

ДО ВСІХ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Допоможіть збудувати органи Воркерс Юніті Ліг.

На 15 липня вийде перше число "Воркерс Юніті". З огляду на короткий час, треба конешно пустити нашу машинерію в рух, щоб осягнути назначену квоту з 3,000 передплатників і \$3,000. Ніколи в історії робітничого руху не було більшої потреби революційної трейдунійної газети, як зараз. Канадські робітники — є безпосередно діткнені світовою економічною кризою. Обниження заробітної плати, система прискорення праці, частинне затрудування — дотикає робітників у всіх галузях індустрії.

Працевдави, маючи за собою безпосередню допомогу лейбористської бюрократії, примушують робітників нести на своїх плечах весь тягар економічної кризи. Том Мур, лейбористський архіфаєр, правше рука в-руку з прем'єром Бенетом, який навмисне виголоджує робітників. Вільям Грін, президент Американської Федерації Праці, отверто співробітничить з босами в розбиванні страйків, зраджує інтереси визискуваних робітників в Сполучених Державах і в Канаді. Джим Симпсон, хоч мєнша риба, то все таки показав свою вірність панській класі. Він правше рука в-руку з шефом Дрейпером проти безробітних, комуністів і проти визискуваних робітників, що відбивають наступ босів.

Підчас страйку дресмейкерів, яким провадила Індустріальна Юніа Кравецьких Робітників, Джим Симпсон в своїй промоуві першого дня страйку казав дресмейкерам скєбувати за страйкерів Індустріальної Юніа. Кожен класово свідомий робітник бажає і є готовий викривати зрадників робітничої класі і боритись проти наступу босів. Тому обовизком тих організацій, що є злучені з

Воркерс Юніті Ліг і тих, що симпатизують з нею, є мобілізувати своє членство і повести ударну кампанію в користь офіційного органу Воркерс Юніті Ліг.

Наша газета буде сильною зброєю в руках робітників. Вона буде вести шоденну боротьбу робітничої класі, вона може організувати неорганізованих та видивати наступ панської класі і її локайн, трейдунійних бюрократів. "Воркерс Юніті" буде колективним організатором канадських робітників.

Товариші! Воркерс Юніті Ліг в своїй короткій кампанії за соціальним забезпеченням від безробіття всіляа-дістаті: поверх сто тисяч підписів і зорганізувала всекраєву делегацію безробітних до Оттави, яка викрила уряд Бенета, як великого ворога робітничої класі. Ми віримо, що ви будете працювати в користь "Воркерс Юніті" з такою самою енергією і вірністю. Ви постараетесь, щоб члени ваших організацій стали передплатниками "Воркерс Юніті", ви змобілізуєте своє членство до агресивної кампанії, ви замовите тачку "Воркерс Юніті" і постараетесь негайно влаштувати ліквіди та інші підприємства, щоб в такий спосіб дістати потрібну фінансову допомогу, щоб "Воркерс Юніті" могла виводити регулярно. В першій нашій числі ми надрукуємо жертви від організації і поодиноких осіб. Хай ваше ім'я буде між першими спомогами "Воркерс Юніті". Посилайте негайно свої передплатні і жертви! Будуйте свій бойовий орган "Воркерс Юніті"!

З товаришським привітом,

Анна С. Булер, управителька.

ЗВОРОТ ДУМОК ЧЛЕНСТВА ПОВИНЕН СЯГАТИ ДАЛІ, ЯК ЗВОРОТ ЧАСУ

(Передз'їздова дискусійна стаття.)

Незадовго ось вже з'їздується представники наших масових організацій на свої всекраєві з'їзди й будуть на тих з'їздах, як і завжди, трицять нерви й мізки одиниць над різними плянами, а решта нас будемо дивитись, слухати, а потім очікувати на звіти й то не всі, але невелика частина, бо більшість з нас навіть з'їздових звітів своїх організацій — не читаємо.

Бо більшість нас, членів усіх наших організацій, привикали жити осібницьким життям, що не нарушує нервів, що не турбує нас ні в організації, ні поза нею. Шалений теперішній наступ на робітничу класу, на безробітних, це для багатьох з нас такє явище, яке ми пропускаємо мимо себе; ми читаємо, прислухаємося, навіть часами хвалюємо революційним рухом, але самі його уникнемо, боїмося, щоб нас не зачепив, а навіть коли й зачепить, він нас часами, то ми стерпимо й кажемо: хай йому біс, більше не полізу.

А тимчасом економічна криза за цораз більше нас тисне, загонить в кут, замикатє нас в тому куті, в який ми від неї не можемося. Про наступ проти кризи, про ставлення її опору — ми й думати не хочемо. Часами ми віднекуємося теорією, що щоб знизити кризу — треба знизити саму ту систему, що її спричинила. Але це у нас тільки фраза, якою ми прикриваємо свою втечу з фронту, класової боротьби за негайні домагання — негайну допомогу безробітним та незможним фармерам.

В цьому найгірше наше наслідництво, найгірший опортунізм. Друге — ми страшенно відстали в політичній грамоті. Ми своїм розвитком не тільки не відіємо вногу з теперішнім розвитком подій, але ми плантаємося далі у їх хвості, замість того, що своїми думками й розумінням йти вперед цих подій. Скільки нас перестудювали резолюції останнього пленуму ЦК КПК про положення в Канаді, про лінію партії, про лінію масових організацій? Скільки з нас є готові при першій лінійній нагоді стати публічно й розяснити трудящим чи то на мітингу чи в приватній гуртовній балачці, чи на зборах членства — цю лінію партії й дати практичні вказівки, як її переводити в життя? Дуже мало, а є багато відділів, що просто нема кому цього зробити.

Ми йдемо не єдиним солідарним фронтом, але невеличкими групами. Це не тому, що у нас нема єдиної думки. На такі події у нас може думка й одна, але діла наші відстають від нашої думки на кілька років. У нас в організаціях є одніці, є гуртки товаришів, які рвуться, а більшість членства такі не активізовані. Є одніці, що просто докидають себе, і всі ці старання розбиваються в холодну стіну байдужности й недальств. Я маю такє вражіння, що коли б тих одиниць, де вхопило, то тоді зійшлися б члени на нараді, то замість постановити всім дружно братись до праці й продовжати недокінчене, вони радяться б, де б їм знову дістати двох трох, або хоч одного, який все робив би і ухвалили б

написати до центру, щоб прислав їм, бо їм треба наймита. Таке організаційне поняття створилося в більшості членства наших організацій.

Були у нас Вищі Освітні Курси. Виховувано у них учителів, організаторів, лекторів. Наші організації їх поглинули й дали голодні. І будуть голодні, щоб навіть ще кілька ВОК мали. Бо ВОК добрі тоді, коли ми, всі члени наших організацій, хочемо вчитись. Коли ж ми закладаємо ВОК тільки тому, щоб потім мали ким затикати діри й себе звільняти від праці, то ті ВОК не тільки ніякої користі не приносять, але ще й шкодять. Учителі, лектори добрі тоді, коли ми, члени, домагаємося від них лекцій, курсів, коли ми самі з олімпіями, зопитами, книжками засядемо за науку, радіючи, що маємо інструктора. Тоді ми вчимося самі, тоді ми підносимо рівень знання усіх наших організацій. А то ж хіба не страшно читати в нашій газеті, коли на таких прекрасних лекціях в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу бувало багато присутніх робітників, але не було на них ні членів РЗТ, ні членів ТУРФДім, за винятком одиниць.

Страшно й сумно такє читати, бо ці робітники з-поза організацій випередять знайомим членам, а тоді наші організації, які повинні давати провід неорганізованним, такого проводу їм дати не зможуть і не дадуть.

В резолюцій пленуму КПК і в тезах ЦВК ТУРФДім читаємо ми про потребу виховання нових кадрів, і активізації членства.

Це найголовніше. Але як це зробити? Як заставити вчитись, коли не хочуть вчитись? Як заставити працювати, коли існує переконання, що то все члени інший повинен зробити, а ми хіба час від часу можемо критикувати?

Лік на ці дві найбільші й найшкідливіші в нашій організації ризи треба найти. Ми мусимо вчитись і мусимо знизити недальство. Наші організації мусять бути живими, активними, свідомими. Я не знаю, який є лік на це, але наші найбільші з'їзди повинні найти цей лік.

Від себе я піддаю такі думки: 1. Кожний відділ наших організацій ТУРФДім, ЖС, СМ і РЗТ повинні встановити контролю над діяльністю кожного члена й членкині. На кожних зборах діяльність перевіряти. Кожному членові й членкині, за невиконання обовязків, які їм доручено було, дати нагану в тій формі, що імена їх проголосувати в пресі у звітах секретарів. Передатим та час від часу взагалі, давати лекції по тему — як шкодить той член своїй організації, коли він відмовляється виконувати обовязки.

Треба, щоб ціла організація знала імена тих, які відмовляються від організаційних обовязків, а проте уважаються "добре стоячими членами".

2. Надати більше догляду над відділами нашим організаторам, які, призначаючи до місцевости, поруч пропагандою роботи, заглинули б в найменші внутрішні шпаринки відділу, в протоколи, в працю з'їздів, комітетів, дали вказівки, написали до газети про всі не достачі, скритикували на зборах членства.

3. Вияснити ширше потребу організування Ліги Фармерської Єдности. Що ж до потреби здобути класової освіти, то над цим повинні подумати з'їзди — а подумати треба, бо нинішній спосіб думання багатьох членів наших організацій залишився далеко позади часу, тоді як робітники, що не є в організації, але беруть участь в класових боях, нас випереджують.

Соколов. Вегревид, Дата.

Не забувайте про пресовий фонд наших часописів!

РАДІО-ІСКРИ

Несподіючись нічого цікавого, почувти — настроїв я на ушкини свого радіо на уха, щоб "вбити час". Накрутив на Веба — тихо. Накрутив на СРС-а — ще тихше. Накрутив на "стрілецьку громаду" — е, шипить.

Перепроіаю — забув сказати, що було це у вівторок 16 червня.

В "стрілецькій громаді", в якій той громаді, як кит напалак — лекція на тему:

"Як поборовати більшовизм і комуністичних агітаторів". Голова лекції — отаман Герич.

— Який він в біса отаман? Та ж він свою військову школу пройшов в польській армії, сержант польської армії — чую я, як шепочуться між собою деякі стрільці.

Радіо має ті властивости, що передає й шепіт на далеку віддал, коли його не чути навіть в передній лавках.

"Отаман" Герич, сержант польської армії, відкриває лекцію.

Отаман Шульга — виголошує.

Тема — інструкції як поборовати комунізм, більшовизм, комуністичних агітаторів. Бо останніми часами стрільці у Вінніпегу почали в такий безвихідний стан, що у власним приміщенні втікають перед більшовиками до салеру.

— Чи ви знаєте панове, що більшовики висилають проти нас ударні бригади?

— Знаємо, пане отамане!

— А чи знаєте ви, як їх поборовати?

— Втікати, пане отамане!

— Не позвалім! — шипіти голова.

— Втікати — це одна з воєнних тактик, розуміється, — цікається лектор, — але ми о біваєм... що будемо, більшовики бити?

— Хто обцяв і кому?

Лектор зам'явся, а далі:

— Авже ж бити... доказами переконуваннями... От, наприклад, кажіть більшовикам, що йдуть за самостійну й незалежну будемо воювати проти Польщі й Москви. Вияснюйте це тим більшовицьким бригадам.

Двох стрільців шепчуться між собою:

— Добре тобі телепати язиком — "вияснюйте". А пшов би ти сам та попробував. Я пробував "вияснювати", то потім з Флора парку гнав як дурний аж до Селжирк...

— Спокій панове, пан лектор приходить до найважливішого місця — звертає увагу сержант.

— Панове, не вірте Шатувсьькому, ані Навізівському, вони нічого не знають про галицьку армію, вони в ній не служили.

Між стрільцями далі шепіт: — Як це ми будемо одночасно битись проти Польщі й проти Москви? Ну, скажемо, піде Польща війною проти Москви — то що ми робитимем? Підемо проти Москви, то допомагатимем полякам; підемо проти поляків, то допомагатимем більшовикам; а не підемо зовсім — то що ми тоді за вояки?

— А ти краще слухай: казав же, що будемо бити обох: і поляків і більшовиків.

— Звідки? З Канади більшовиків не досягнеш. А як завезуть нас до Польщі, то вже так і знай, що або розформу-

ють нас у польській армії, або знову посадять в Тухолі, Ланцуті та Брест-Литовську...

— Панове, лекція скінчилася. Може є яке запитання? Коли нема, то уважайте: переконуйте збільшувачимем і проти Москви і проти Варшави, а Шатувський і Навізівський галицької армії ї не бачили.

Стрільці розходяться й балакають: — Хитрі отамани! Кажуть "переконуйте"! Чому самі не йдуть переконувати?

— А бачили ви, як посол Бачинський переконав більшовиків, що в Канаді є свобода слова? Він ще не скінчив "переконувати", як поліцей спіймав його за конірт та як шпурнув ним із сайдвоку, а більшовики в регіт. От і "переконав"!

— А я таки думаю і ніяк не второпав, як це ми зможемо бити одночасно і більшовиків і польську шляхту? — запитав один з стрільців.

— А я думаю, хто нам дасть зброю? Як дасть зброю Англія чи Франція чи Канада — то вже певна річ, що не проти польської шляхти. Як сидемо ми на їхній корабель, то певно що повезуть нас до Польщі й заберуть у польську армію... А найголовніше, коли тут більшовики поставили нам отакі запитання, то що ми маємо відповісти — цього нам ні отаман, ні сержант не пояснили.

— Я щими днями переречитував "Спомини" Петрова, що їх продавє наша книгарня — обцявєває третій. Читав я там, що наші йшли з німцями, з білогвардійцями й іншими контрреволюціонерами проти трудящих...

— Хіба тобі потрібно читати Петрова, хіба не знаєш, як в 1919 році водили нас до Петлюри, до Денікіна, до більшовиків, до шляхти — та завели до Тухолі? Хіба тобі цього ще мало?!

— Е, кінчаймо, хлопці та ходім спати, а то самі ми вже починаємо говорити як більшовики.

— І то правда. Але чому?

Вже розходяться, почали питати один другого, що сталося з тими листами Микитюка, за які він погрожував голуправі.

— Помірились мабуть. Може просили Микитюка, щоб нічого з того не робив, а вони його не каратимуть за нестактичність — сказав один, а другий додає:

— Мені то на все це просто наплювати. Мене мучить думка — коли то ми вже ту роботу дістанемо, що Веб та інші отамани обцявали. Перше казали — як змерзнетесь, а тепер мовчать.

— Не мовчать, але кажуть, що Веб розсердився за те, що справа вийшла на верха... а тепер вже хтось там інший перебрав на себе цю справу.

— От, краще мовчи, а то бігме завтра отой Куркулєнко розкаже всім про все, що ми говоримо, бо його радіо таке влазливе, що він все чує.

Все затихло. Я зняв радіо-окуляри й ліг спати.

Куркулєнко.

ПОЛЬСЬКИЙ ДОМІНІНГ.

Львівський часопис "Слово Польське" подає звіт про подорожі до Польщі вивіз у місяці квітні. Там пишеться: "Вивіз дерева обнився. Не можна було знайти ринків збудувати за границею по цінам, що не стоять в ніякому відношенні до вартости продукції".

Значить дерево з Карпатських лісів продавано по домінантних цінах, шоби лише його продати, бо зараз є велика криза в капіталістичній світовій господарстві.